

Reisverslag 2009 03 niets dan vrolijkheid.

Ik zal een opgewekt vrolijk verslag maken. Dat is niet zo moeilijk, er is meer dan genoeg om blij mee te zijn. Alleen we zijn zo moe!!

Al die kilometers...slechte wegen, lekke banden, moeilijke politie, lastige douane en... een stakend openbaar vervoer. Dat betekent dat wij de mensen die met ons samenwerken moeten halen en dat is niet naast de deur, maar in Gambia, Senegal, het noorden van Mauritanië etc. Onderweg zorgen we voor een picknick, omdat niet iedereen tegen het lokale voedsel kan, ook de Afrikanen niet. Het sterkste op dat gebied ben ik, ik slaap overal waar een plekje is en ik eet overal waar iets te eten is. Alles is lekker of minder lekker, maar goed genoeg.

Natuurlijk geniet ik mee als wij extra's organiseren voor onze Hollandse gasten die de installatie voor de zonnepanelen hebben gerealiseerd. Niet dat het apart koken en alle extra's ogenschijnlijk veel heeft bijgedragen aan een blijvend gezond gevoel, want iedereen van de groep, de Hollanders en de Nigeriaan en de Gambiaan zijn ziek geworden. Maar we hebben niet de indruk dat het eten de oorzaak is. Het klimaat en de leefwijze zijn zo extreem anders.

De een is heftiger ziek dan de ander. Gelukkig lijkt iedereen zich nu weer redelijk te voelen. Mauritanië is niet een West Afrikaans land, of een Noord Afrikaans land, of een Arabisch land zoals zij dat kennen. Het is Mauritanië en dat is het. Ik heb dat tevoren proberen duidelijk te maken, wat me niet gelukt is. Wat me nog nooit gelukt is, maar de mensen die er geweest zijn begrijpen het nu wel.

Tussen de ritten door hebben wij onze projecten in Senegal bezocht. De informaticaschool in Sokone heeft ADSL gekregen en dat is een enorme vooruitgang. De winst moet komen van de internetklanten en dat is nu een stuk eenvoudiger geworden. Ook kleine opdrachten van buiten druppelen binnen, alle begin is moeilijk, maar het is zelfstandig en daar kunnen we blij mee zijn. De narigheid daar is de regentijd, die is zo heftig en brengt zoveel bagger mee dat de verf vervuult of afbladdert, waardoor het geheel een armoedige uitstraling krijgt wat niet goed is voor de business. We zijn aan het zoeken naar een oplossing, ieder jaar verven is daar één van, een andere mogelijkheid is het hele gebouw betegelen. Dat is afdoende, mooi, maar kostbaar.

In Toubacouta vordert de bouw gestaag. Het is een mooie plek en we hebben een betrouwbare goed opgeleide jongen gevonden om de zaak daar op poten te zetten. We starten met ook daar een informaticaklas, een opleiding tot kleermaker en een expositieruimte voor mooie dingen uit Afrika. Onze dove kunstschilders uit Mauritanië kunnen hun schilderijen exposeren (en verkopen), de diverse ateliers kunnen hun met kwaliteit gemaakte producten hier een plekje geven. Ook komt er een wand met foto's, mooi bewerkte kalebassen, potten en andere gebruiksvoorwerpen, gemaakt door dove kunstenaars.

Het geheel moet er aantrekkelijk uitzien en geen schade brengen aan de lokale verkopers. Het doel is te laten zien wat een prachtige dingen in Afrika gemaakt worden. Naam en plaats van herkomst zal met mooie kaartjes vermeld worden. Waarom juist in Toubacouta? Dat is een schitterende plek met een stille prachtige natuur, ideaal voor vogelaars, vissers en

Silent Work

Wiljo Woodl Oosterrom: Spuistraat 23, 1135 AV Edam, The Netherlands . silentwork@planet.nl
phone +31-299-315184 (fax -82) . mobile +31-622-273212 . Rabobank 356.918.890 . www.silentwork.org

natuurgenieters uit alle delen van de wereld. Geen grote aantallen maar wel mensen die de informatie weer kunnen verspreiden. Het instructiebad is een project dat veel meer kost dan de bedoeling was. We vervallen steeds in andere onkosten voor een (tot nu toe) beperkt aantal mensen. We hadden geen overkapping nodig dachten we, warm genoeg. Maar massa's grote vliegende insecten vervuilen het water en zijn niet veilig voor de kinderen. Voorheen werden die beesten niet gesignaleerd maar omdat er nu water is komen ze erop af. Niemand heeft daar rekening mee gehouden. De enige oplossing is een overkapping die tegen een buitje kan in de regentijd, zon en licht doorlaat en de insecten buitensluit. We hebben nu een geraamte van betonnen pilaren en een houten dakframe gemaakt, daaroverheen komt muskietengaas. We hopen dat dit het laatste probleem op rij is. De bedoeling is dat hier dove kinderen, albino kinderen, polio kinderen en kinderen met een verstandelijke handicap kunnen leren zwemmen en genieten van het spelen in het water. Ook worden er mogelijkheden geboden aan volwassenen met een handicap. De dove kinderen spelen vaak bij de zee en hebben geen idee van het gevaar. De zee is hier uiterst onveilig, regelmatig gebeuren er ongelukken met de houten vissersbootjes met dodelijke afloop. Zelfs pootje baaien, kan hier gevaarlijk zijn. Er zijn hier veel kinderen met een handicap. Polio heeft hier drie jaar geleden geheerst en er is veel erfelijke doofheid, waarvoor wij een schoolklas zijn begonnen. Daarnaast is door een voor ons onbekende oorzaak in één jaar (vier jaar geleden) een groot aantal kinderen met een verstandelijke handicap geboren. Ook is hier een aantal gezinnen met albino kinderen. De mannen kiezen meerdere vrouwen in de hoop op "gezonde" kinderen wat door de erfelijkheidsproblemen vaak niet het geval is.

We zijn nu weer terug in Mauritanië. Onderweg komen we onze vriend (zonder armen en benen) tegen die koprollend door de straten rolt en leeft van de bedelnap. Hij begroet ons al van verre en rolt gevaarlijk vlak voor een auto naar onze auto. Uit zijn pet tovert hij "het roze papiertje". 'Ik heb mijn rijbewijs', roept hij schaterend, '1800 mug'. (60 €). 'Wanneer kan ik jullie auto lenen?' 'Als je handen en voeten hebt' is Demba's antwoord. Lachend vervolgen we onze weg. We stoppen bij Maison des sourds, waar het bruist van activiteiten. Ongeveer 60 dove jongemannen (18-35 jaar) zijn hierbij betrokken. De meesten hebben geen taal, kunnen niet lezen, schrijven of gebaren, en hebben (nog) geen begrip van en voor de communicatieproblemen van de anderen. Een echte Babylonische spraakverwarring dus. Toch zijn ze allemaal trots op hun eigen plek. De bakkers zijn gestart met de verkoop van brood, de inrichting voor de bakkerij komt met de volgende container. De timmerwerkplaats is ingericht, maar de timmermannen klagen over gebrek aan werk. Het atelier is bijna klaar en de naaimachines met hun begeleiders staan te trappelen van ongeduld. Het leslokaal boven is in gebruik voor de eerste gebarenlessen en in het weekend doet het dienst als ontmoetings- en expositieruimte. Een ruimte wordt bibliotheek. Mocht iemand Franstalige of Arabische boeken hebben en die kunnen missen dan horen wij het graag. Het eerste boekje "Sterren van Rwanda" is er. Een mooi begin. Ook luisterboeken zijn welkom. Morgen vertrekken we naar een dorp aan de rand van de Sahara waar wij naar water gaan boren. Dat is altijd bijzonder spannend. We hebben

begrepen dat de bodem erg stenig is wat veel problemen geeft bij de boring. We zijn dan ook heel blij dat we een "goed resultaat garantie" hebben afgesproken en niet de goedkopere dagboring prijs. De mensen zijn zo blij dat er water komt dat zelfs de oude mannen gingen dansen. Toen wij aankwamen vergaten de mannen zelfs even dat ze vrouwen geen hand geven. Een oude man met een papieren gezicht greep mijn beide handen en stamelde ontroerd dat hij God dankt dat Demba, een leider van hun volk, met een blanke Afrikaanse is getrouwd. Zijn ogen waren vochtig. Het is een dorp aan de rand van de Sahara, waar de mensen een droog hard leven hebben, tanden, nagels en tenen zijn zwart door het slechte water. Veel kinderen sterven aan uitdroging, door diarree. Medische verzorging is er niet. Nu komt er verandering in hun leven. Dat weten we door de ervaring in de andere dorpen waar we water hebben "gebracht". Voor ons is het glashelder dat schoon drinkwater het begin is van de ontwikkeling. Pas dan is er gezonde voeding en gezondheidszorg mogelijk en is onderwijs en werkgelegenheid effectief.

Wiljo Woodl Oosterom, Spuistraat 23, 1135 AV Edam, The Netherlands . silentwork@planet.nl
phone +31-299-315184 (fax -82) . mobile +31-622-273212 . Rabobank 356.918.890 . www.silentwork.org